

VOL. No. 02 ISSUE No. 7 JULY 2016 PRICE 30/-

बाटको अने नवयुवानो माटे
शब्वालुल मुकर्म, हीजरी सन १४३७
जुलाई २०१६

વહાલા બાળકો !

અસ્સલામો અલયકુમ !

માહે શવ્વાલુલ મુકર્રમ આવી પહોંચ્યો છે. આ ઈદુલ-ફિત્ર અને ખુશાલી મનાવવાનો મહીનો છે. આ મહીનામાં આપણાને ઈદની ખુશીઓ એટલા માટે પ્રાપ્ત થઈ છે કે આપણે રમજાન માસની બરકતોનો ખૂબ લાભ લીધો છે. પરવરહિગારનો આ મહીનો આપણાં માટે કેટલી બધી બરકતો અને રહેમતો લઈને આવ્યો હતો એનો અંદાજો આપણાને એ દુઆઓમાંથી મળી રહે છે જેમાં આ મહીનાના અસંખ્ય ફાયદાઓનું વર્ણન છે.

ખુદાના આ મહીનામાં ઈસ્તિગફાર (ક્ષમા આપવાના - માઝી બક્ષવાના) દરવાજા ખુલ્લા મૂકી દેવામાં આવ્યાં હતાં, હવે આપણે પોતે જ આત્મસંશોધન કરવું જોઈએ કે આપણે આ મહીનામાં કેટલો લાભ ઉઠાવ્યો!

આ આત્મસંશોધન પછી પોતાની ખુશીઓની સીમા પણ આપણે જ નિયત કરવાની છે, જેણે જેટલો લાભ ઉઠાવ્યો હોય તેના પ્રમાણમાં તેના માટે ખુશીઓ અને પ્રસન્નતાઓ છે.

જ્યારે આપણે આ મહીના - તેના મુખારવિંદ ઉપર બદસૂરત ડાઘ જોઈએ છીએ, આ મહીનામાં જ માઅસૂભીન અ.સ. ના પવિત્ર મજારોને પાડી નાંખવામાં આવ્યા અને આપણાં છિછા ઈમામની શહાદત પણ આ મહીનામાં જ થઈ હતી ત્યારે આપણી આ અંગત ખુશીઓ ઝાંખી પડી જાય છે.

આપણે “જન્તુલ બકીઅ” કે માઅસૂભીન અ.સ. ની કબરો અને રસૂલે અકરમ સ.અ.વ. ના કુટુંબીજનોના મજારો જ્યાં આવેલાં હતાં તે કુષ્ણસ્તાન છે તેની પુનઃ સ્થાપના અને મજારો ફરી બાંધવા માટે શક્ય એટલી તમામ પદ્ધતિઓથી આપણો વિરોધ પ્રગટ કરવો જોઈએ, જેથી કરીને “જન્તુલ બકીઅ” ની પુનઃપ્રાપ્તિ અને પુનઃ સ્થાપના થઈ શકે અને અહલેબૈતના દુશ્મનો ભવિષ્યમાં આ પ્રકારની હરકતોથી દૂર રહે.

શત્રુઓએ એ વાત ઉપર કમર કસી છે કે જેવી રીતે પણ શક્ય હોય તે રીતે આ નિશાનીઓને મિટાવી દેવામાં આવે કે જેનાથી અહલેબૈત અ.સ. ની ફરીલતો પ્રગટ થાય છે. તેમની આ અભિલાષા તેમના મનમાં જ દફનાઈ જશે કેમકે તમે દેખીતી રીતે કંઈ પણ કરી શકો છો પરંતુ અહલેબૈત અ.સ. પ્રત્યે પ્રેમની જે છાપ લોકોના હૃદયમાં છે તેને મિટાવી દેવું - ઝાંખી પણ પાડી શકાય તેમ નથી.

આપણે પોતાના કાર્યો વડે અહલેબૈત અ.સ. પ્રત્યેના આપણાં પ્રેમને પ્રગટ કરતાં આવ્યાં છીએ અને પ્રગટ કરતાં રહીશું અને અર્વાચીન જગત તો પોતે જ વિદ્વતા અને શ્રેષ્ઠતા ધરાવનારા લોકોને ચાહવા લાગ્યું છે અને ચાહતું રહેશે. ઈન્શાઅલ્લાહ!

વસ્સલામ

હોડે સરપરસ્તી હાજરો હુજજા

અરવાહોના ફિદાહ, અજજલલ્હાહો તથાલા ફરજહુશરીફ

મહુમ જનાબ મૌલાના આબીદ હુસૈન રીઝવી
સાહેબની યાદમાં

મુખ્ય તંત્રી :

સૈયદ મોહમ્મદ રેઝા રિઝવી ગરવી

કાર્યવાહક તંત્રી :

સૈયદ મોહમ્મદ અફ્રા
સૈયદ આબીદ હુસૈન એ રિઝવી 7383560072

સભાયાતો :

અછમણ દેઅ કુરારણ
તાલીમ દેઅ અજ્મેરી
ઓહસાન અલી રિઝવી

અનુવાદક :

સૈયદ મોહમ્મદ ફાન્જિલ બુખારી આઈ. એ. એસ (નિવૃત્ત)

શુષ્ઠોભન :

Sab Grafix મોહમ્મદ તાહીર
9898937633 E-mail: smtahir202@gmail.com

ટુરીંગ એજન્ટ :

સૈયદ મીસબ્મ મેહદી રિઝવી 9510344219

“હાદી” માચિકના મેળવા બનવા માટે સંપર્ક કરો:

અમદાવાદ:	(૧) શબ્દીર ભાઈ નુરાની, ફોન: ૯૮૭૯૧૬૮૩૦૬ (૨) મૌલાના ઝફુરલુ હસન, ફોન: ૯૮૨૭૫૪૬૬૩૮ (૩) ઝાકીર ભાઈ મોમીન, ફોન: ૯૮૨૭૦૪૧૩૧૪
ભાવનગર:	મુશ્તાકભાઈ વિરાણી, ફોન: ૯૮૨૪૫૪૮૧૧૪
મહુવા:	મહેદીરજા એમ. બંભોરા, ફોન: ૯૮૨૪૪૨૭૨૨૭
કાણોદર:	નૌશાદભાઈ, ઝાફરી ચેનલ, ફોન: ૯૮૮૮૭૭૩૬૧૧
મેતા:	મોહસીનભાઈ કદાવાલ, ફોન: ૯૮૮૮૪૬૫૦૮૮
ભર્યા:	મુશ્તાકઅલી પાનવાલા, ફોન: ૯૮૨૪૨૪૩૦૫૧

ઘોણકા:	કમરઅલી મોમીન
અંજાર:	રફીકમાઈ ખોજા, ફોન: ૯૮૨૫૩૧૮૬૨૧
ઇસ્તમપૂરા:	સૈયદ આશીક હુસૈન, ફોન: ૯૮૨૪૧૧૯૩૭૨
રાજૂલા:	મૌલાના હસન મહેદી, ફોન: ૯૮૦૪૧૪૬૧૧૦
સેલવાસા:	ગુલામ અખ્બાસભાઈ દેવજાણી, ફોન: ૯૮૨૫૮૮૮૮૮૭૮
સિલોર:	હસનઅલી વજરઅલી વસાયા, ફોન: ૯૮૭૮૮૬૮૮૬૮
કચ્છ:	મુશ્તાક હુસૈન અણુલ હુસૈન માસ્ટર, ફોન: ૯૮૨૪૨૧૬૪૭૦
ડેડીયાપાડા:	રિઝવાન હુસૈન અમીરઅલી રાજાણી, ફોન: ૯૪૨૭૧૭૫૨૩૧

પાશ નોંધ: સભ્ય તથા એજન્ટ મિત્રોને નમ્ર અરજ છે કે જેનું અગાઉનું લવાજમ બાકી છે તે અને નવા વર્ષનું લવાજમ મોકલી આપવા વિનંતી.

ફિલો માટે સંપર્ક :

(ચે.)

હોડે ઈલમીય ઈમામ ખુમૈની ગોફન પાર્ક, વટ્યા, અમદાવાદ, ગુજરાત, ભારત

E-mail: hadimasik@yahoo.com Website: www.hadikids.org

PHONE NO: 079-25892786, 94266 78614, 70969 21472, 97247 37865

વાર્ષિક લવાજમ: રૂપિયા 300/-

અહલેબૈત અ.સ. પ્રત્યે હૃદયમાં પ્રેમભાવ પેઢા કરવાના ઉપાયો

(ગતાંકથી ચાલુ)

૬. રીતરિવાજેની જળવણી અને ઝટિઓ પ્રત્યે
અહોભાવ:

અહલેબૈત અ.સ. સાથે સંબંધિત દિવસોમાં
મોટેરાઓની વર્તણૂક બાળકોના મન અને માનસ
ઉપર અસરકારક બને છે. મહેશ્વિલો અને
મજલિસો (શોક મનાવવું) ગોઠવવી અને તેમાં
સામેલ થવું અને (બાળકોને) સામેલ થવા માટે
પ્રેરણા આપવી પણ અસરકારક નીવડે છે. આવી
રીતે ઝટિઓ અને રીતરિવાજેને માન આપવાથી
ધાર્મિક પરંપરાઓ અને અહલેબૈત અ.સ. પ્રત્યેના
પ્રેમભાવ મજબૂત થાય છે.

અઈમ્માને માઅસ્કૂમીન અ.સ. પોતે પણ આ
પરંપરાઓની જળવણીની તાકીદ કરતાં અને
પ્રેરણા આપતાં હિતાં. આશ્શૂરાના દિવસોની
અજાદારી અને ગદીરના દિવસની ઉજવણી જેવી
આવી સંબંધ ઘરાવતી રીત-રસમોને માઅસ્કૂમીન
અ.સ. એ ઘણું જ મહત્વ આપ્યું છે.

માઅસ્કૂમીન અ.સ. એ ઈદે ગદીરને એક અતિ મહત્વપૂર્ણ ઈસ્લામી ઈદ ગણાવી છે. તે દિવસે રોઝો રાખવા, ઈબાદતો કરવા, એકબીજાને મુબારકબાદ આપવા, એકબીજાને મળવા જવા, પ્રસન્નતા જાહેર કરવા, નવા વર્ષો પહેરવા અને તે દિવસનો આદર જાળવવાની આજ્ઞા આપી છે. જેથી કરીને એક શીઆના માનસપટલ ઉપર આ દિવસ એક અત્યંત મહત્વપૂર્ણ અને ચાદગાર દિવસ તરીકે પ્રસ્થાપિત થઈ જાય.

૧૦. લોકોની સંપૂર્ણતા અને કાબેલિયત પ્રત્યેના અહોભાવથી લાભાંવિત થવું:

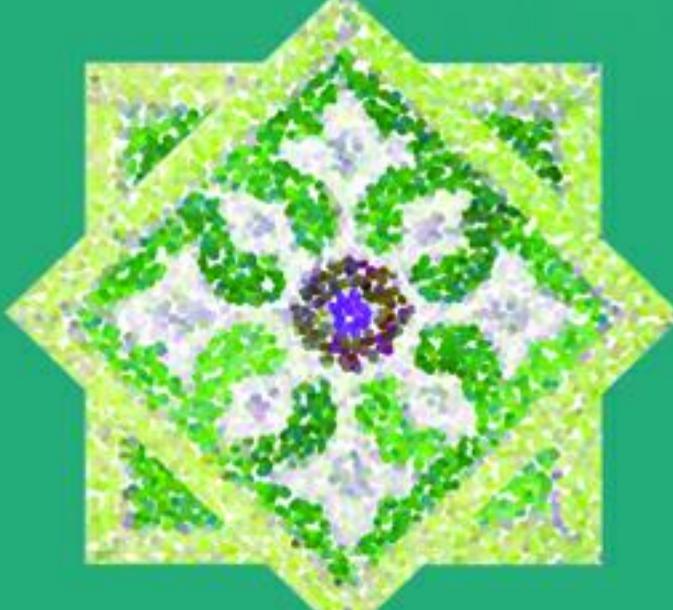
લોકો કાબેલિયત તેમજ સંપૂર્ણતા અને સૌંદર્ય પ્રત્યે આકર્ષય છે. ખાસ મુગ્ધાવસ્થા અને ચુવાવસ્થાના સમયગાળામાં કાબેલિયત અને સંપૂર્ણતા પ્રત્યેના અહોભાવના કારણે તેઓ મહાન વ્યક્તિઓ, વિદ્યા, જ્ઞાન, સામર્થ્ય અને ખ્યાતિ ઘરાવતાં આદર્શ વ્યક્તિઓ પ્રત્યે આકર્ષય છે. લોકોમાં મહાન વ્યક્તિઓ પ્રત્યે અહોભાવ અને આકર્ષણ અને તેઓ તેમના પ્રત્યે પોતાનો આદરભાવ અને પ્રેમભાવ પ્રગાટ કરીને પોતાની આ લાગણીને સંતોષે છે.

અહલેબેત અ.સ. જ્ઞાન અને બુધ્ય, પરહેંગારી અને ઈબાદત, સામર્થ્ય અને શક્તિ, વાક્યાતુર્ય અને શ્રુંગારિક ભાષા સામર્થ્ય, દાનવીરતા, સૌદર્ય અને સદ્ચારિત્ર, ઈબાદત અને અલોકિક જ્ઞાન, શુરવીરતા અને પૌર્ણ, ક્ષમા અને માફી, બખ્ષિશા અને ઉપકાર, ધૈર્ય અને દ્રટતા આમ દરેક ક્ષેત્ર દરેક ગુણની દ્રષ્ટિએ સમગ્ર માનવજાતથી મહાન છે. તેથી આદર્શ વ્યક્તિઓ તરીકે તેમનો પરિચય હૃદયમાં તેમના પ્રત્યેનો પ્રેમભાવ પેદા કરે છે. તમે જ કહો કે હવે એવો તો કયો ગુણ અને કઈ વિશિષ્ટતા રહી જાય છે જે તેની સંપૂર્ણ પરાકાણાએ અહલેબેત અ.સ. માં ન હોય!!!

ઈમામ રિઝા અ.સ. ની એક હદીસમાં અહલેબેત અ.સ. ની વિચારસરણી અને તેમની માન્યતાઓને સમજવતા કહેવામાં આવ્યું છે કે પરહેંગારી, પવિત્રતા, સત્યવક્તવ્ય, પ્રયત્નશીલતા અને સક્રિયતા, સારા નરસા (દરેક વ્યક્તિ) સાથે નિષ્ઠા, લાંબા સજદાઓ, (અલ્લાહની ચાદ-પ્રભૂભક્તિમાં) રાત જગારણો, વજર્ય (હરામ)થી દૂર રહેવું, પાડોશીઓ સાથે સારા સબંધો, દાન, (લોકોને) ઈજ અને દુઃખ

પହોંચાડવાથી છેટા રહેવા, હસમુખો સ્વભાવ,
લોકોનું ભલૂ ઈચ્છવું અને મોઅમેનીન માટે દચા-
કૃપાભાવ (રહિમત) અઈમા અ.સ.નો દીન
(આદર્શ, ચારિત્ર અને ટેવો) છે. (તોહફુલ ઉફૂલ,
પાન નં ૪૧૬)

જિયારતે જામેઆમાં અઈમા અ.સ.ના વિશિષ્ટ
ગુણો અને ઉચ્ચ ફાઈલ (ફાઝીલતો)નું વર્ણન
છે. તે પૈકી એવું વર્ણન પણ છે કે જ્યારે પણ
સદ્યારિત્રિ (નેકીઓ)નું વર્ણન થાય ત્યારે આપથી
જ એ સદ્યારિત્રિનો પ્રારંભ પણ, તેના મૂળ પણ,
તેની શાખાઓ પણ, (આપ પોતે જ) તેના
ખજના પણ, કેન્દ્રબિન્દુ પણ અને પરાકાષ્ઠા
(અંતિમ બિંદુ) પણ આપ જ છે. અહલેબેતે
અતહાર અ.સ. મનુષ્યોમાં સૌથી વધારે પ્રિય અને
મિત્રોમાં સર્વશ્રેષ્ઠ મિત્ર છે. જે સઘળી નેતિક,
વિધાકીય અને ચારિત્રના ગુણોની દ્રષ્ટિએ
અદ્વિતીય સંપદીતા ધરાવે છે. જે ગુણો સારા
લોકોમાં વ્યક્તિગત રીતે જોવા મળે છે તે
અહલેબેત અ.સ.માં સપ્દીતા સાથે જોવા મળે છે.
આ રીતે તેઓ પ્રેમ પ્રગાટ કરવા માટે અને
પ્રિયપાત્ર બનાવવા માટે સર્વશ્રેષ્ઠ વ્યક્તિઓ છે.

ઈમામ જાહેરે સાદિક અ.સ.ની એક હદ્દીસમાં છે કે ત્રણ વસ્તુઓ પ્રેમભાવ પ્રગાટ થવાનું કારણ બને છે: દીન (ધર્મપરાયણતા), વિનમ્રતા અને દાનવીરતા. (બિહારી અનવાર, ભાગ ૭૫, પાન નં ૨૨૬)

શીઆઓના ઈમામો (અઈમમે શીઆ) અ.સ. અને અહુલેબેટે રસૂલ સ. અ. વ. ધર્મ (દીન)ની ધૂરા અને પાચો પણ છે અને પોતાના અત્યંત ઉચ્ચ દરજા અને સ્થાન છતાંચે વિનમ્રતામાં પણ સૌથી આગળ છે અને દાનવીરતા તેમ જ ઉદારતાની બાબતે પણ પોતાના ચુગાના લોકોના શિરોમણી છે. અઈમમા અ.સ.ના ઉચ્ચ સદ્યારિત્રિનુ વર્ણન, તેમની વિનમ્રતા અને ઉદારતાના વખાણ લોકોના મનમાં તેમના પ્રત્યેના પ્રેમભાવને વધારે છે.

શામના શાષક (અમીરે શામ) એ એક દિવસ હિન્દુ અલી ઈન્દ્રે અભી-તાલિબ અ.સ.ની એક ચાહક અને નિડર શ્રદ્ધાળુ સજ્જારી દારમિયાને બોલાવીને પુછ્યું: “મને એ જણાવો કે તમે ક્યા કારણે અને શા માટે અલી અ.સ. પ્રત્યે શ્રદ્ધા અને મારી સાથે વેર રાખો છો?”

તેમણે જવાબ આપ્યો કે: “હું અલી અ.સ.ની એટલા માટે ચાહક છું અને તેમના પ્રત્યે એટલા માટે શ્રદ્ધા રાખું છું કે તેઓ લોકો સાથે ન્યાયપૂર્વક વર્તાવ કરતાં હિતાં. લોકોના હકને

اَللّٰهُمَّ اكْفُنْ عَيْنَيْنِي
 اِنِّي مُبْرُوكٌ بِمَا حَدَّثَنِي
 اَعْلَمُ مَنْ تَحْكُمُ بِهِ عَقْدٌ

समान रीते वહेंचणी करतां हितां. पयगम्भर स.अ.व. ए पोताना उताराधिकारी (विलायत) माटे तेमने ज पसंद कर्या हितां. तेआो अत्याचार पिडीतो अने जेमनी पासे कांઈ न होय तेवा लोकोने (वंचितोने) वहाल करतां हितां अने धर्मपरायण (दीनदार) लोकोनो आदर करतां हितां अने अली अ.स.नो अधिकार होवा छतां (तेआो सत्यना पड़खे हितां तेम छतां) तेमनी साथे लडवा, तमारा जेर जुब्म अने अत्याचारो, मनस्वी रीते शासन करवा अने अत्याचारी निर्णयोने कारणे तमारा प्रत्ये वेरभाव धरावुं छुं.” (बिहार अनवार, भाग 33, पान नं ५६०)

ईमाम अली अ.स.ना सद्यारित्रमे आ निझर सक्षारीने अलीनी चाहक, श्रद्धालु अने शुभचिंतक बनावी दीघी - जु हा! संपूर्णता अने काबेलियत हमेशां आकर्षक होय छे.

બુધ્યશાળી ખનવું હોય તો આ દસ ગુણ કેળવો

નબીયે અકરમ સ.અ.વ.એ ફરમાવ્યું છે કે મનુષ્ય પોતાની બુધ્યિના બળ સિવાય બીજી કોઈ રીતે ખુદાવન્દે આલમની વધુ સારી રીતે ઈબાદત નથી કરી શકતો અને મોમિનમાં જ્યાં સુધી આ દસ ગુણો નહીં હોય ત્યાં સુધી તે બુધ્યશાળી ગણાશે નહીં:

૧. લોકો તેની પાસે ભલાઈ અને નેક્રીની અપેક્ષા રાખે.
૨. લોકો તેના દુષ્કર્મોથી સુરક્ષિત હોય.
૩. તે બીજાઓના સદ્કાર્યોને (પોતાનાથી) વધારે જ ગણતો હોય - તે ઓછા જ હોય તો પણ.
૪. તે પોતાના સદ્કાર્યોને (બીજા કરતાં) ઓછા જ ગણતો હોય - તે વધારે હોય તે છતાં પણ.
૫. તે પોતાના સમગ્ર જીવનમાં ધાર્મિક અને અલ્લાહ સબંધિત જ્ઞાન મેળવવામાં કદીયે થાકતો ન હોય.
૬. લોકોની મુશ્કેલીઓ દૂર કર્યા પછી પોતાની પ્રશંસાની અપેક્ષા રાખતો ન હોય.
૭. અજ્ઞાન રહેવાને પ્રસિધ્ધીથી વધારે પ્રિય ગણતો હોય.
૮. દરિદ્રતા તેની દ્રષ્ટિએ પ્રિય બાબત હોય અને તેમાં મુશ્કેલી અનુભવતો ન હોય. (એટલે કે ધન-દોલતની અપેક્ષા વધારે પડતી રાખતો ન હોય.)
૯. જગતના ભોજનમાંથી એક વાનગીને જ પુરતી ગણતો હોય. (એટલે કે ભોજન થાળમાં ભાત-ભાતની વાનગીઓની અપેક્ષા ન રાખતો હોય.
૧૦. પોતાના કરતાં અન્યોને વધારે મહાન ગણતો હોય અને મહત્વ આપતો હોય.

જનાબ લુકમાનની શિખામણો

(ક્રમશ: ચાલનાર લેખમાળા)

હે મારા પુત્ર! ભૂંડા અને દુરાચારી લોકોથી દૂર રહેજો. તે લોકો કુતરા જેવા હોય છે. જો તમારી પાસે કોઈ વસ્તુ હશે ત્યાં સુધી ખાતાં રહેશે અને તે પછી તમારી મશકરી કરતાં થઈ જશે અને તમને અપમાનિત કરશે. એમની તમારી સાથેની મિત્રતા ક્ષણ માત્ર માટેની હશે. (એટલે કે આવા લોકો પોતાના સ્વાર્થ સાધવા મિત્રતા કરતાં હોય છે.) (બિહારુલ અનવાર, ભાગ ૧૩, પાન નં ૪૨૮, હદ્દીસ નં ૨૩)

ધનિષ સબંધ:

હે મારા વત્સ! લોકો સાથે ખૂબ ધનિષ સબંધ ન રાખતાં નહી તો તમારી વચ્ચે વધારે અંતર પડી જશે. એવી રીતે (લોકોથી) અલિપ્ત પણ ન રહો કે અપમાનિત થઈ જાવ. યાદ રાખો! દરેક સજ્જવ પોતાના જેવાની સાથે જ મિત્રતા રાખે છે પરંતુ મનુષ્ય એવો સજ્જવ છે જે પોતાના જેવા સાથે જ મિત્રતા નથી રાખતો. (બિહારુલ અનવાર, ભાગ ૧૩, પાન નં ૪૧૭, હદ્દીસ નં ૧૧)

શોખ આરોગ્યવાળા શિષ્ટાચાર

જાણે

બેહલૂલે ઘાના

એક વખત શૈખ જુનૈદ બગાદાઈ પ્રવાસે જવાના આશયથી બગાદાદથી બહાર નીકળ્યાં. શૈખના કેટલાક શિષ્યો પણ તેમની સાથે હતાં. શૈખે પુછ્યું: “તમને બેહલૂલની જાણકારી છે?” લોકોએ કહ્યું: “અરે! એતો એક પાગલ વ્યક્તિ છે. આપ તેને મળીને શું કરશો?” શૈખે કહ્યું: “એને શોધી તો કાઢો મારે તેનાથી કાંઈ કામ છે.” શિષ્યોએ પોતાના શૈખની આજ્ઞાનું પાલન કર્યું અને એક રણ જેવા રેતાળ મેદાનમાં બેહલૂલને શોધી કાઢ્યો અને શૈખને પોતાની સાથે લઈને ત્યાં ગયાં. શૈખ જ્યારે બેહલૂલ પાસે ગયાં તો જોયું કે બેહલૂલ માથા નીચે હેંટ રાખીને સુઈ ગયાં છે. શૈખે સલામ કર્યો. બેહલૂલે સલામનો જવાબ આપીને પુછ્યું: “આપ કોણ છો?” શૈખે કહ્યું: “હું જુનૈદ બગાદાઈ છું.” તેમણે કહ્યું: “વાર્ઝાં! તો તમે જ તે શૈખ છો જે લોકોને વડીલોની રીતભાત શીખવાડો છો!” શૈખે કહ્યું: “હા! હું શીખવાડું છું.”

બેહલૂલે કહ્યું: “વાર્ઝાં! તો શું તમે ભોજન આરોગ્યવાળો શિષ્ટાચાર પણ જાણો છો?” શૈખે કહ્યું: “કેમ નહીં! પ્રથમ બિસ્મિલ્હાહ પડું છું, પોતાની સામે હોય તે વાનગીઓ જ જમું છું, કોળિયો નાનો બનાવું છું અને ખાતી વખતે અલ્લાહના સ્મરણ પ્રત્યે પણ બેદ્યાન નથી રહેતો.” પછી વધુ કહ્યું કે: “જ્યારે કોળિયો મોટામાં મૂકું છું ત્યારે “અહ્મ્દો લિલ્હાહ” કહું છું, ખાવાનો આરંભ કરતાં પહેલાં હાથ ધોઉં છું અને ભોજન પતાવ્યા પછી પણ હાથ ધોઉં છું.”

આ સાંભળીને બેહલૂલ ઉભા થઈ ગયાં અને શૈખ તરફ ફરીને કહ્યું: “તમો તો મુસલમાનોના ગુરુ હોવાનો દાવો કરો છો જ્યારે તમને તો ભોજન આરોગ્યાનો શિષ્ટાચાર પણ આવડતો નથી!” આટલું બોલીને બેહલૂલ ત્યાંથી આગળ વધી ગયાં. શિષ્યોએ કહ્યું: “આ વ્યક્તિ તો પાગલ છે.” શૈખે કહ્યું: “દેખાવ તો પાગલ હોવાનો કરે છે પરંતુ પોતાના કામ માટે ચતૂર લોકોના પણ કાન કાપી લે તેવો છે. આપણે તેની પાસેથી સાચી વાત જણાવી જોઈએ. આવો, તેની પાછળ જઈએ. મારે તેનાથી કાંઈ જણાવું છે.”

બેહલૂલ ઉજ્જડ જગ્યાએ જઈને બેસી ગયાં. શૈખ બગાદાદી તેમની પાસે ગયાં તો તેમણે ફરી પુછ્યું: “આપ કોણ છો?” શૈખે કહ્યું: “હું બગાદાદનો શૈખ છું.” બેહલૂલે કહ્યું: “વાર્ઝ! એ વ્યક્તિ જ કે જેને ખાવાના શિષ્ટાચાર પણ આવડતાં નથી!” પછી કહ્યું: “વાર્ઝ! ખાવાનો શિષ્ટાચાર નથી આવડતો પરંતુ બીજાની સાથે વાત કરવાના શિષ્ટાચાર તો આવડતાં જ હશેને?” શૈખે જવાબ આપ્યો: છા, જણું છું ને! “તો જણાવો કે બીજાઓ સાથે કેવી રીતે વાત કરો છો?” શૈખે જવાબ આપ્યો: “કોઈ પણ વાતાલાપ પ્રમાણાસર કરું છું. અસ્થાને અને વધુ પડતું બોલ્યે જતો નથી. શ્રોતાઓની સમજશક્તિનો ઘ્યાલ રાખીને અલ્લાહના સર્જન(લોકો)નો અલ્લાહ અને રસૂલ સ.અ.વ.ની આફા પ્રત્યે ઘ્યાન દોરું છું અને એ બાબતાની સાવયેતી પણ રાખું છું કે એટલી વધારે વાતો ન કહું કે લોકોને કંટાળો આવવા લાગે. આદ્યાત્મિક અને જગતની વિદ્યાઓના મર્મને દ્રષ્ટિ સમક્ષ રાખીને વાતાલાપ કરું છું વગેરે વગેરે.”

આ સાંભળીને બેહલૂલે કહ્યું: “ખાવાના શિષ્ટાચારની તો વાત જ જવા દો તમને તો વાત કરવાની રીતભાત પણ આવડતી નથી!” પછી શૈખ તરફ પૂંઠ ફેરવીને બીજુ દિશામાં ચાલ્યાં ગયાં. શિષ્યોથી શાંત રહેવાયું નહીં અને કહેવા લાગ્યાં:

“હે ગુરુ! આ વ્યક્તિ તો પાગાલ છે. એની પાસેથી (આવી નક્કામી વાતો સિવાય) બીજુ કઈ અપેક્ષા રાખી શકાય!?” શૈખે જવાબ આપ્યો: “તમો નહીં સમજુ શકો! મારે તો તેની સાથે જ કામ છે.”

તે પછી શૈખે ફરી બેહલૂલનો પીછો કર્યો. બેહલૂલે પાછળ ફરીને જોયું અને કહ્યું: “તમને ખાવાના શિષ્ટાચાર આવડતાં નથી, વાત કરવાની રીતભાત તમે જાણતાં નથી તો પછી સૂઈ જવાની રીતભાત તો જાણો છો ને!?” શૈખે કહ્યું: “હા! જાણું છું ને!!” બેહલૂલે પુછ્યું: “તો પછી જણાવો કે તમે કેવી રીતે સૂઈ જવ છો?” શૈખે કહ્યું: “જ્યારે દીશાની નમાઝ અને વર્ગીફાઓથી પરવારી જઉં છું ત્યારે મારા શાયન કક્ષમાં ચાલ્યો જઉં છું.” તે પછી શૈખે સૂઈ જવાની એ રીતભાત વણવી જે તેમણે પોતાના વડીલો પાસેથી શીખી હતી. બેહલૂલે કહ્યું: “ભાઈ! તમે તો સૂવાની રીતભાત પણ જાણતાં નથી.” આમ કહીને બેહલૂલે ત્યાંથી ચાલતી પકડી ત્યારે જુનૈદ બગાદાઈએ આગાળ વધીને તેમના હાથ પકડી લીધાં અને કહ્યું: “હે મહાન વડીલ! હું નથી જાણતો તેથી અલ્લાહના કાજે તમે જ મને શીખવાડી દો ને!”

થોડીક ક્ષણો સુધી શાંત રહ્યા પછી બેહલૂલે કહ્યું કે: “ભાઈ! આ બધી વાતો જે તમે ગણાવી છે તે બધી તો ગોણ વાતો છે, મુખ્ય વાત મારી પાસેથી સાંભળો! ભોજન લેતી વખતે સૌથી પહેલાં તો એ વાતની ચિંતા કરવી જરૂરી છે કે આજુવિકા સદ્માર્ગ (હલાલની રોડી)ની હોવી જોઈએ. જે ભોજનમાં પ્રતિબંધિત માર્ગ (હરામ)ની આજુવિકા ભળી ગાયેલી હશે તો તમે જ ગણાવ્યાં છે તે શિષ્ટાચારનું પાલન કરવાથી કોઈ ફાયદો નહીં થાય. તમારું અંતઃકરણ પ્રકારિત થવાને બદલે અંધકારમય થઈ જશો.”

શૈખ બગાદાઈ કહી ઉઠ્યા: “જગ્ગાકલ્લાહો ઐરા, અલ્લાહ તમારું ભલૂં કરે!”

પછી બેહલૂલે કહ્યું: “કોઈની સાથે વાતચીત કરતી વખતે સૌથી પહેલાં મન પવિત્ર અને દ્યોય સ્વચ્છ-સારો હોવો જરૂરી છે અને વાત કરતી વખતે એ હકીકત પણ ધ્યાનમાં રાખવી જરૂરી છે કે જે કાંઈ પણ કહેવામાં આવે અલ્લાહની આઝા-મરજુ પ્રમાણે અને તેની પ્રસંગતા મેળવવા માટે હોવો જોઈએ. તમે જે વાત કહો તેની પાછળનો તમારો દ્યોય પોતાનો સ્વાર્થ અને આ જગતમાં પોતાના ફાયદા માટેનો હશે અથવા નિરર્થક વાત હશે તો તમે અતિસુંદર શબ્દો અને શૈલીમાં તે વાત કહી હશે તો પણ તે તમારા માટે મુશ્કેલીઓ ઉભી કરી શકે છે. આવી રીતે વાત કરવા કરતાં તો શાંત રહેવું સારું ગણાય!”

પછી સુવાની રીતભાત વિશે ફરમાવ્યું: “તમે સુઈ જવાની બાબતે જે વાતો ગણાવી હતી તે પણ સુવાનો મૂખ્ય દ્યોય ન ગણાય. સુવા જતી વખતની મૂખ્ય શરત એ હોવી જોઈએ કે તમો સુવા માટે જાવ ત્યારે તમારું મન રાગ-દ્રેષ- ઈષ્ઠ- ખાર- અંટસ અને અદેખાઈથી સાફ હોય. તમારા મનમાં આ જગત અને આ જગતના ધન-દોલત પ્રત્યે અનુરાગ ન હોય અને ઊંઘ આવી જાય ત્યાં સુધી અલ્લાહની યાદ (ગિંઝ)માં તમો પરોવાએલાં જ રહો!”

બેહલૂલની વાતો સાંભળીને જુનૈદ બગાડાઈએ તેમના હાથ ચૂમી લીધાં અને તેમના માટે અલ્લાહ પાસે સારા બદલાની યાચના (દુઆએ ઐર) ગુજરી.

શૈખ બગાડાઈના શિષ્યો તો આ દ્રષ્ય જોઈને આશ્ર્યચક્ષિત રહી ગયાં. તેમને પોતાની ભૂલ સમજાઈ ગઈ અને તેઓએ જાણી લીધું કે પોતે જે વાત જાણતાં ન હોઈએ તે બીજ પાસેથી શીખી લેવામાં શરમાવું જોઈએ નહીં.

હિન્દુ જુનૈદ બગાડાઈ અને બેહલૂલના આ વાતાલાપમાંથી એ જ બોધપાઠ લેવો જોઈએ કે પોતે કાંઈ જાણતાં ન હોઈએ અને પોતે બધું જ જાણો છે તેવું ધારી લેવાથી નુકશાન જ થાય છે તેને કારણે પોતાની જતાની સુધારણાં અને પ્રગતિના માર્ગ રંધાઈ જાય છે અને મનુષ્ય બટકતો જ રહી જાય છે!!!

આપણાં નબી સ.અ.વ.નાં

સદ્ગ્રાહિતનાં દ્રષ્ટાંતો

(કમશા: ચાલનાર લેખમાળા)

આપ હિન્દુ સ.અ.વ.ની શુરવીરતાઃ

નહજુલ બલાગાહમાં છે કે હિન્દુતા અલી આ.સ. એ મુઆવિયાને એક પત્રમાં લખ્યું હતું કે: “જ્યારે યુધ્યની અભિન પ્રજ્વલિત થઈ જતી અને લોકો બીકના માર્યા શાંત થઈ જતાં હતાં પરંતુ આપ હિન્દુ સ.અ.વ. પોતાના અહ્લેભેત આ.સ.ને આગાળ કરી દેતાં હતાં અને પોતાના સગા-વહાલાઓની તલવારો અને ભાલાઓની ગરમી થકી (પોતાના) સાથીઓની રક્ષા કરતાં હતાં.” (નહજુલ બલાગાહ, પાન નં ૩૬૮)

સૈન્યનો ઉપદેશ:

કાફીમાં હિન્દુ ધર્મામ જાહેરે સાદિક અ.સ.થી રિવાયત છે કે: આપ હિન્દુ સ.અ.વ. જ્યારે કોઈ લશ્કરને (ચુદ્ધ માટે) મોકલતાં તે સેનાપતિને ખૂબ જ આગ્રહપૂર્વક અને સધળા સૈન્યને પણ અલ્લાહની બીજ રાખીને વર્તવાની તાકીદ કરતાં હતાં અને પછી ઉપદેશ આપતાં હતાં કે ખુદાના નામે, તેના કાજે, વિધર્મીઓથી ચુદ્ધમાં પાછી પાની ન કરતાં, તમે જેમને મારી નાંખો તેમનું નાક કાપી લેતાં નહીં, બાળકો અને એ લોકોને કે જેઓ ચુદ્ધ મેદાનથી દૂર દ્વારા પરોવાએલાં હોય તેમને મારી નાંખતાં નહીં, ખજુરના વૃક્ષોને બાળી મૂકતાં નહીં, તેમને પાણીમાં નાંખી દેતાં નહીં, ફળ આપતાં વૃક્ષોને કાપી ન નાંખતાં, ખેતરોને બાળી મૂકતાં નહીં કેમકે શક્ય છે કે તમને પોતાને જ આ વસ્તુઓની જરૂર પડે. જેમનું માંસ હલાલ છે તેવા પ્રાણીઓના હાથ પગ કાપી નાંખતાં નહીં. હા - પોતાના ભોજન માટે જરૂરી હોય તેટલા પ્રમાણમાં આ પ્રાણીઓને તમે હલાલ કરી શકો છો. જ્યારે મુસલમાનોના કોઈ શાત્રુ (સૈન્ય - રાજ)નો ભેટો થાય તો તેની સમક્ષ ત્રણ પ્રસ્તાવ મૂકીને તે પૈકી એક પ્રસ્તાવ સ્વીકારવા કહેજો:

1. મુસલમાન થઈ જવ.
2. જગીયા વેરો આપો. અથવા
3. લડાઈ બંધ કરીને ચાલ્યા જવ.

જો તે આ ત્રણ પૈકી કોઈ એક પ્રસ્તાવ સ્વીકારી લે તો તમે પણ તેની વાત સ્વીકારી લેજો અને લડાઈ અટકાવી દેજો.
(કાફી, પાન નં ૨૮)

જનતુલ-બકીઅ

જનતુલ-બકીઅ મદીનતુનબીમાં જનતનો જ એક ટુકડો છે. મદીના શબ્દનો અરબી ભાષામાં શબ્દકોષીય અર્થ “નગર” થાય છે. આમ દરેક નગરને અરબી ભાષામાં મદીના કહેવામાં આવે છે. “મદીના” શબ્દનું બહૂવચન “મદાઈન” છે. પ્રાચીન યુગમાં આ શહેરને “યસરબ” કહેવામાં આવતું હતું. તોરાત (તૌરૈત) અને બાઈબલમાં આ નગરનો “યસરબ” તરીકે જ ઉલ્લેખ છે જે મક્કાએ મુકર્રમા પછી હિજાઝનું પ્રખ્યાત નગર છે. નબી સ.આ.વ. મક્કાથી દેશ ત્યાગ (હિજરત) કરીને આ નગર “યસરબ”માં જ આવીને વસ્યાં હતાં. તે પછી આ કારણે “યસરબ” “મદીનતુનબી” (નબી સ.આ.વ.નું નગર) તરીકે ઓળખાવા લાગ્યું અને ઈસ્લામના શાસનની રાજ્યાની બન્યું. કેટલાંક પુસ્તકોમાં પણ “યસરબ”નો ઉલ્લેખ “મદીના” તરીકે છે.

“બકીઅ”નું મૂળ “બુકાા” છે જેનો અર્થ “ટુકડો” અથવા “ભાગ” થાય છે. અરબસ્તાનના ઉપખંડમાં હિજાઝ પ્રદેશમાં “મદીના” પ્રખ્યાત થઈ ગયું અને બરકતો અને મહાનતાનું કેન્દ્રબિન્દુ બન્યું અને સમગ્ર વિશ્વમાં ઘ્યાતિ મેળવી. આ સધણું સરકારે રિસાલત સ.આ.વ.ના પુષ્ય પ્રતાપે (ફેઝ) થયું.

આ “મદીનતુનબી”માં “મસ્જિદુનબી” પાસે જ બકીઅ” નામે એક કબ્રસ્તાન છે જે “જનતુલ-બકીઅ”ના નામે પ્રખ્યાત છે. “મક્કાએ મુકર્રમા”નું કબ્રસ્તાન “જનતુલ-મોઅલ્લા” છે અને મદીનાનું “જનતુલ-બકીઅ” પરંતુ “જનતુલ-બકીઅ” પુષ્ય પ્રતાપ અને બરકતોની બાબતે “જનતુલ-મોઅલ્લા”થી ઉચ્ચ સ્થાને છે. જેની મહાનતાના અનેક કારણો છે કેમકે આ કબ્રસ્તાનમાં અઈમા અ.સ.ના માર્ગ ચાલનારાઓની કબરો છે.

ઈતિહાસકાર “બુરતૂન”ના મત પ્રમાણે આ કષ્ટસ્તાનમાં દસ હજાર સહાબીઓની પણ કબરો છે. સઉદી શાસન પહેલાં અહિયાં કેટલાંક મકબરાઓ પણ મોજૂદ હતાં. શાહ સઉદે શાસન પચાવી પાડ્યા પછી તે બધાને તોડી પડાવ્યાં છે.

સૌથી પહેલાં એ આદરણીય મહાન નામોનો ઉલ્લેખ કરીએ છીએ જેઓ આ કષ્ટસ્તાનમાં દફન થએલાં છે:

પયગમ્બર સ.આ.વ.ની વહાલ-સોઈ પુત્રી ફાતેમા ઝહરા સલા., ઈમામ હસન અ.સ., ઈમામ જૈનુલ આબેદીન અ.સ., ઈમામ મુહમ્મદ બાક્રિ અ.સ. અને ઈમામ જાઅફરે સાદિક અ.સ.- આ પાંચેય કબરો એક બીજાની પાસે પાસે છે જેમના ઉપર ગુંબદ બનેલાં હતાં. આ માઅસૂમ અને મજલૂમ હસ્તીઓના ગુંબદ તોડી પાડવામાં આવ્યાં છે. હવે તો કબરના ઓળખચિન્હ જ રહી ગયાં છે.

“બુરતૂન”ના ઉલ્લેખ પ્રમાણે દેશ ત્યાગ કરીને આવેલાં (મુહાજેરીન) પૈકી સૌથી પહેલી કબર ઉસ્માન ઈબ્ને મજ઼િનની છે. જેઓ આપ સ.આ.વ.ના સાથીઓ (સહાબીઓ)

પૈકી સૌથી પહેલાં સાથી (સહાબી) છે જે “બકીઅ”માં દફન થયાં છે. લોકોને નામ (ઉસ્માન એ નામ)ને કારણે ગેરસમજ થાય છે પરંતુ પિતાના નામ (ઇબ્ને મજ઼િન)નો ઉલ્લેખ આ ગેરસમજ દૂર કરવા માટે પુરતો છે. મારિયા કબજ્જિયાના ઉદરથી જેમનો જન્મ થયો હતો તે પયગમ્બરે અકરમ સ.આ.વ.ના સુપુત્ર ઈબ્રાહીમ આ “ઇબ્ને મજ઼િન”ની પાસે દફન થએલાં છે. જનાબ ખદીજા સલા. સિવાયની પયગમ્બર સ.આ.વ.ની અન્ય પત્નિઓ (અઝવાજ) પણ આ બકીઅમાં જ દફન થએલાં છે. જનાબ ખદીજા સલા. “જતૃતુલ-મોઅલ્લા”માં દફન થએલાં છે. આપ સ.આ.વ.ની અઝવાજ (પત્નિઓ) પૈકી કેટલાંકના દફન સ્થળ તરીકે સીરિયા (શામ)નો પણ ઉલ્લેખ થએલો છે.

બની-હાશિમ પૈકી પયગમ્બરે અકરમ સ.આ.વ.ના કાકા અભ્યાસ ઇબ્ને અબ્દુલ મુતાલિબ તેમની કબર ઉપર પણ ઘુમ્મટ (ઢેરી) હતો. જે “કુષ્યાએ અભ્યાસ” નામે ઓળખાતો હતો. પ્રખ્યાત લોકવાયકા પ્રમાણે રસૂલ સ.આ.વ.ના સુપુત્રી

સૈયદા ફાતેમા ઝહરા બિન્તે રસૂલ સ.અ.વ. બકીઅમાં દફન થએલાં છે. આ લોક વાયકાનું પ્રખ્યાત પ્રમાણ (સનદ) એ છે કે આનો ઉલ્લેખ ઈમામ હસન અ.સ.ની વસીયતમાં થએલો છે કે આપ અ.સ.એ પોતાના ભાઈ ઈમામ હુસૈન અ.સ.ને વસીયત કરી હતી કે: “જો મને નાના સ.અ.વ.ના પડખે દફન કરવાની બાબતે લોકો અવરોધ ઉભા કરે તો મને મારા માતા ફાતેમા સલા.ના પડખે દફન કરજો.” મૌલા અલી અ.સ.ના આદરણીય માતા પણ આ બકીઅના કષ્ટસ્તાનમાં જ દફન થએલાં છે. શક્ય છે કે આ કબર “કુલ્બાએ અભ્યાસ”ના નામે પ્રખ્યાત સ્થળે હોય કેમકે “બુરતૂન”ના કથન પ્રમાણો આ ધુમટ (કુલ્બો-દેરી) અગ્યાર વ્યક્તિઓ માટે વક્ફ કરવામાં આવ્યો હતો.

પયગમબરે અકરમ સ.અ.વ. પોતે આ કબીઅમાં દફન થએલાં મર્હૂમોની કબરો ઉપર પધારતાં હતાં અને તેમના માટે ગુનાહોની માફીની દુઆ ફરમાવીને અલ્લાહની બારગાહમાં તેમના દરજાઓ મહાન થાય તેની ભલામણ કરતાં હતાં. આમ આપ

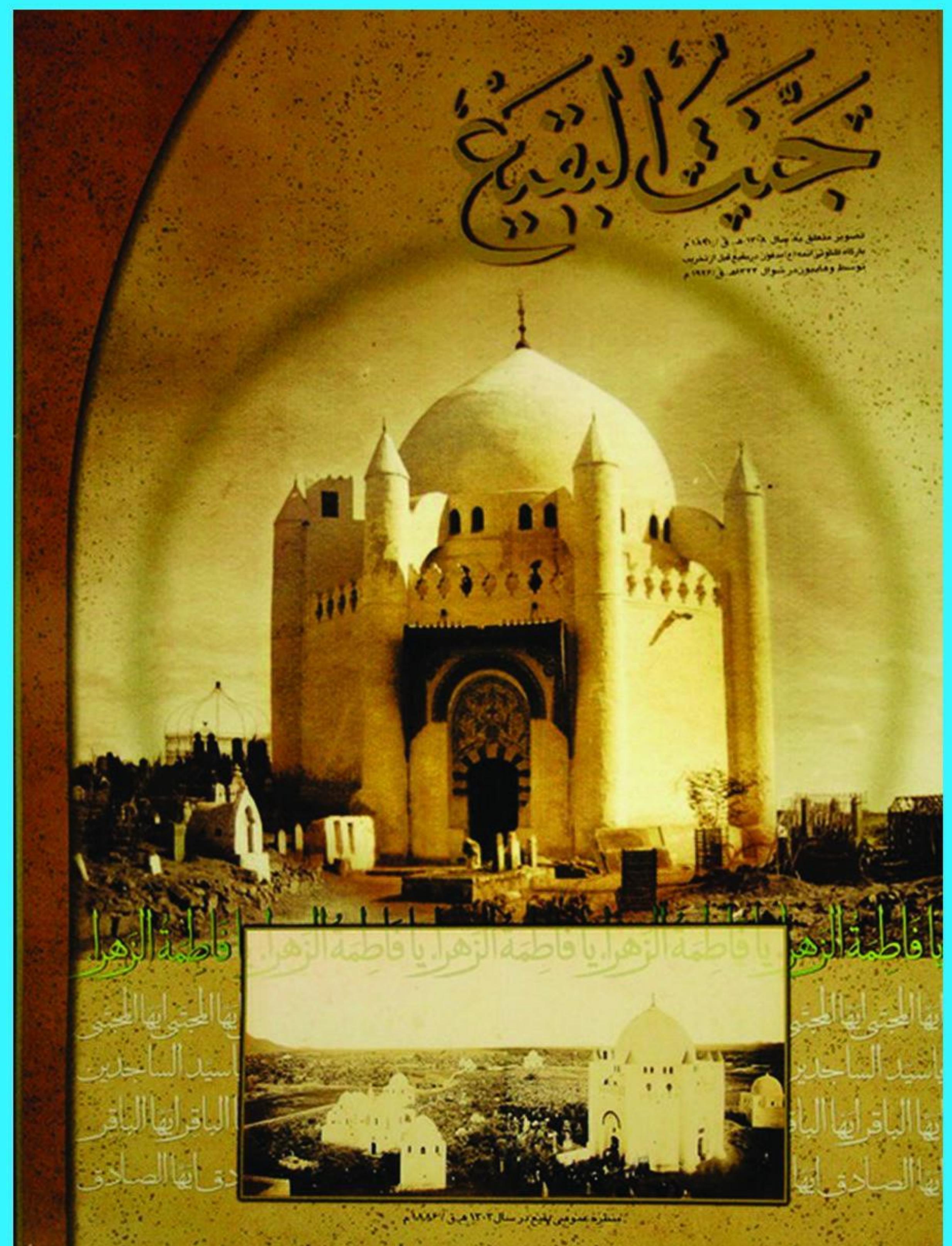
સ.અ.વ.એ મોઅમેનીન અને શહીદોની કબરોની જિયારત અંગે પોતાના જ ચરિત્ર (સીરત)નું દ્રષ્ટાંત ૨જુ કરેલ છે. તેથી જ મોહદ્દિસે દહલવીએ પોતાના પુસ્તક “મદારેજુનુબુવ્વહ”માં એક રિવાયત લખી છે કે: “સફર માસના અંતિમ દિવસોમાં જિબ્રિલ અમીન હાજર થયાં અને કહ્યું કે આપનો રબ ફરમાવે છે કે: “અસ્સલામો અલ્યકુમ દારા કૌમે મોઅમેનીન ઈત્ત્રાવ ઈયાકુમ મુતવાઅદ્દૂના ગદન મોઅજજેલૂહ” અને એવું પણ ફરમાવ્યું છે કે: “અસ્સલામો અલ્યકુમ! યા અહલલ કુબૂર યગફેરલ્હો લના વ લકુમ, અન્તુમ લના સલફૂન વ નહો બિલ-અસર.”

રસૂલ સ.અ.વ.ના પતિ હિન્દુરત આઅશાથી પણ એક રિવાયત વર્ણવવામાં આવી છે જે મનોહર પણ છે અને નસીહત લેવા પાત્ર પણ છે. જેનો સાર નીચે પ્રમાણો છે:

હિન્દુરત આઅશાએ કહ્યું કે એક રાત્રે રસૂલે અકરમ સ.અ.વ. મારા ઓરડામાં હતાં. હું સૂઈ ગઈ, થોડીક વાર પછી હું જાગી ગઈ તો નબીયે અકરમ સ.અ.વ.ને પોતાની પથારીમાં

જોયાં નહીં. પહેલાં બીજા ઓરડામાં જોયું પરંતુ ત્યાં શાંતિ પથરાએલી જોઈને બહાર નીકળી કે સરકાર સ.અ.વ. કયાં ગયાં હશે! માનવ પ્રકૃતિ પ્રમાણે મેં વિચાર્યું કે ક્યાંક કોઈ અન્ય પટ્ઠિના ઓરડામાં તો નથી ચાલ્યાં ગયાં ને! આ મારો વહેમ હતો. તે અંધકારમાં જ જરાક આગળ ગઈ તો આપ સ.અ.વ. બકીઅ (ના કુષ્ણસ્તાન)માં દેખાયાં કે કુબરો વચ્ચે હાથ ઉંચા કરીને કાંઈ પઢી રહ્યાં છે. હું થોડુંક અંતર રાખીને ઉભી રહી ગઈ. પછી જડપથી પોતાના ઓરડામાં આવી ગઈ અને પોતાની પથારીમાં સૂઈ ગઈ. કેટલીક ક્ષણોમાં આપ હઝરત સ.અ.વ. પણ પધાર્યાં અને મને જોઈને ફરમાવ્યું: “આએશા! આ શું થઈ ગયું છે? શાસ કેમ ચઢી ગયો છે?” મેં હુઝૂર સ.અ.વ.ને સંપૂર્ણ વાત કહી સંભળાવી. ત્યારે સરકાર સ.અ.વ.એ ફરમાવ્યું: “વારું! તો તે પડછાયો કે જે મારી આગળ આગળ ચાલતો હતો તે તમે હતાં!” આપ સ.અ.વ.એ એવું પણ ફરમાવ્યું કે: “જિબ્રિલ અ.સ.એ આવીને મને મારા રબનો સંદેશો આપ્યો હતો કે આજે રાત્રે

થોડોક સમય હું બકીઅના કુષ્ણસ્તાનમાં વિતાવું”
મદીનાએ મુનવ્વરા યાત્રાધામ (જિયારતગાહ)નો દરજાનો ધરાવે છે. દર્શનાર્થીઓ (જાએરીન) (આ નગરના) સઘણા સ્થળોની જિયારત (દર્શન) કરે છે. તેમાં જન્મતુલ-બકીઅને પણ એક વિશિષ્ટ દરજાનો પ્રાત છે. અલ્લાહ તાલા આપણને સૌને આ જિયારતોથી લાભાંવિત કરે. (આમીન યા-રખ્બલ આલમીન)

શદ્વ્યવહાર (નેકી)ને શ્રેષ્ઠતા અને

ઉણ્ણષ્ટાનું માપદંડ ગણાવે છે

માતા-પિતાના મુખને જોતું ઈલાદત:

આ અંગો રસૂલે અકરમ સ.અ.વ.થી રિવાયત છે જે ઇજને અભિસે વણવિલ છે કે રસૂલે ખુદા સ.અ.વ.એ ફરમાવ્યું છે કે: “જે વ્યક્તિ પોતાના માત-પિતાના મુખને દચા-કૃપા અને મહેરબાની સાથે જુઓ તેના બદલામાં અલ્લાહ તેની આવી દરેક દ્રષ્ટિના બદલામાં એક મકબૂલ હજ (એવી હજ કે જે અલ્લાહની બારગાહમાં સ્વીકારવામાં આવી હોય) લખી દે છે.”

કોઈએ પુછ્યું: “હે અલ્લાહના રસૂલ સ.અ.વ! જે દિવસમાં સો વખત જુઓ તો પણ?”

આપ સ.અ.વ. એ ફરમાવ્યું: “જે એક લાખ વખત જુઓ તો એક લાખ મકબૂલ હજ તેના માટે લખી દેશો.” (મુસ્તાદરકુલ વસાઇલ, ભાગ ૧૫, પાન નં ૨૦૪)

સંતાનો ઉપર બાપના હક:

સંતાનો ઉપર બાપનો હક એવો છે કે તે તમારા મૂળ અને પાયો છે અને તમો તેની શાખા અને ડાળીઓ છો. જે તે ન હોત તો તમો પણ ન હોત અને ખુદાની નેઅમતો (દચા-કૃપા)ના મૂળમાં તેઓ જ હોય છે. (ખુદાની દચા મા-બાપ થકી જ મળે છે) તેથી ખુદાની આ નેઅમત અંગો ખુદાનો પાડ માનો. (અલ-ફકીહ, ભાગ ૨, પાન નં ૫૨૧) અને કોઈ પણ શક્તિ ખુદાની શક્તિથી વધુ બળવત્તાર નથી અને આ પણ કોઈ ગુપ્ત વાત નથી અને દરેક વ્યક્તિ જણે જ છે કે તેના પ્રેમાળ પિતાએ તેને ઘણી મુશ્કેલીઓ અને વિડંબનાઓમાંથી છોડાવ્યો છે અને સુરક્ષિત રાખ્યો છે. આપણું બાળપણ આપણી નજર સમક્ષા છે કે

શારીરિકરીતે આપણાં ઉછેર માટે આપણાં માત-પિતાએ રાત-દિવસ, કેટકેટલી મહેનત કરી છે અને પોતાના સુખચેન, એશા-આરામનો ત્યાગ કર્યો છે.

તેથી આપણે ખુદાની ઈબાદત અને તેના પ્રત્યે આભાર પ્રગાટ કર્યા પછી માત-પિતા પ્રત્યે પણ આભારની લાગણી અવશ્ય વ્યક્ત કરીએ પરંતુ હંદીસ શરીરમાં કહેવામાં આવ્યું છે તે પ્રમાણે વર્તો તેમ છતાં માત-પિતાનો જેટલો આભાર માનવો જોઈએ તેટલો આભાર તો માની શકાય તેમ છે જ નહીં.

ઉદ્ધાન બિન સુદીરે પોતાના પિતાથી રિવાયત કરી છે કે ઈમામ મુહમ્મદ બાકિર અ.સ.ને પુષ્ટવામાં આવ્યું કે શું પુત્ર પોતાના પિતાનો હક અદા કરી શકે છે ખરો? ત્યારે આપ અ.સ.એ ફરમાવ્યું: “ફક્ત બે રીતે જ શક્ય છે; એક તો એ રીતે કે પિતા કોઈનો દાસ (ગુલામ) હોય એન પુત્ર તેને ખરીદીને આજાદ કરી દે અથવા તો બાપ કોઈનો દેવાદાર હોય અને પુત્ર તેનું દેવું ચુકવી આપે.” (બિહારી અનવાર, ભાગ ૧૭, પાન નં ૮૬)

બાપને આદર આપવો ફરજિયાત (વાજિબ):

કુરાને મજુદની આયતો ઉપરાંત ઈસ્લામી પરંપરા (સંસ્કૃતિ)માં પણ માત-પિતાના હક અને તેમના આદરની તાકીદપૂર્વક આજ્ઞા આપવામાં આવી છે અને તે સાથે જ આદરનું પુષ્ટ્ય (સવાબ) અને સારો બદલો અને આદર નહીં કરવાનું પાપ (ગુનાહ) અને શિક્ષાનું પણ ઘણી જગ્યાએ વર્ણન કરવામાં આવેલ છે.

આમ ઈમામ સાદિક અ.સ.થી રિવાયત છે કે જ્યારે હિન્ડુના યાદુની અ.સ. ઈજુમમાં પદ્ધાર્ય ત્યારે હિન્ડુના યુસુફ અ.સ. પણ ઘણાં લોકો સાથે તેમને આવકારવા અને સ્વાગત માટે ગયાં હતાં. જ્યારે પાસે પહોંચ્યાં પોતાના હોદા અને સમાટપદને કારણે આપ તરત જ સવારી ઉપરથી ઉત્તર્ય નહોતાં (એટલે કે ઉત્તરવામાં થોડોક વિલંબ થઈ ગયો) ત્યારે જિભ્રાઇલ અમીન અ.સ.એ કહ્યું: “હે યુસુફ! તમારી મુઢી ખોલી દો” અને જ્યારે હિન્ડુના યુસુફ અ.સ.એ પોતાની મુઢી ઉઘાડી તો તેમાં એક પ્રકાશપુંજ (નૂર) આકાશ તરફ ચાલ્યો ગયો.

ત્યારે હિંદુ યુસુફ અ.સ.એ કહ્યું: “જિબ્રીલ અ.સ.! આ શું છે?” જિબ્રીલ અ.સ.એ કહ્યું: “આ નભુવ્યતનું નૂર હતું જે તમારા વંશમાંથી ચાલ્યું ગયું છે. તમો પોતાના પિતાને આદર આપવા માટે સવારી ઉપરથી ઉતાર્યા નહોતાં તેથી નભુવ્યતની પરંપરા આપના ભાઈના વંશમાં ચાલી ગઈ છે.” (અલ-કાઝી, પાન નં ૩૧૧)

પચાસું હજુ હિંદુ માત-પિતાનું અવસાન થઈ ગયું છે. હું તેમના હક કેવી રીતે અદા કર્યા? ત્યારે ફરમાવ્યું: “તેમના માટે નમાઝ પઠો, તેમના ગુનાહોની અલ્લાહની બારગાહમાં ક્ષમા (મગાફેરત)ની યાચના કરો અને તેમના સબંધીઓ સાથે સારો વ્યવહાર કરો અને પછી ફરમાવ્યું કે માનો હક બાપના હક કરતાં બમણો છે.” (રિસાલતુલ-હુકૂમ, પાન નં ૧૩૮ ઉપરથી ભાષાંતર)

બાળકો ઉપર માંના હક:

“તારી માંનો હક તારા ઉપર એવો છે કે તું જણી લે કે કોઈ બીજાને આવી રીતે ઉપાડીને નથી ફરતો તે રીતે તે તને(પોતાના ઉદરમાં) ઉપાડીને ફરતી હતી અને કોઈએ આજ દિનથી બીજા કોઈને નહીં ખવડાવ્યું હોય તે રીતે પોતાના હૃદયનું ફળ તે તને ખવડાવતી રહી છે અને પોતાની સઘળી શક્તિ અને સંપૂર્ણ સામર્થ્યથી તારી રક્ષા કરતી હતી. પોતાની ભૂખ અને તરસને ગણકાર્ય વગાર તને ભરપેટ જમાડતી અને સંતુષ્ટ કરતી હતી. પોતે ઓછા અને સાધારણ વસ્ત્રોથી ચલાવી લેતી હતી પરંતુ તારા માટે સુંદર વસ્ત્રોની વ્યવસ્થા કરતી હતી. પોતે તડકામાં રહેતી હતી અને તને પોતાના પ્રેમની છત્રછાયામાં રાખતી હતી. પોતાની ઊંઘ અને આરામની ચિંતા કર્યા વગાર તારી જ ઊંઘ અને આરામનો ખ્યાલ રાખતી હતી. ગરમી અને ટાટથી પણ તારી રક્ષણ કરતી હતી જેથી કરીને તું તેનો જ રહે. તેથી તું કોઈ પણ રીતે તેનો પાડ માની શકતો નથી (શું અદા કરી શકતો નથી) પરંતુ ખુદા તને આ વાતની પ્રેરણાં આપે તો જ!” (અલ-ફકીહ, ભાગ ૨, બાબુલ-હુકૂમ, પાન નં ૫૨૧)

ઈમામ સજ્જાદ અ.સ.ની વાણી (શિખામણો)માં પિતાના હક કરતાં માતાના હકને પ્રાથમિકતા આપવામાં આવી છે તેનું કારણ કદાચ એ હોઈ શકે છે કે સંતાનોના વ્યક્તિત્વના ઘડતરમાં માનો હિસ્સો વધારે હોય છે અને તે વધારે મહેનત અને મુશ્કેલીઓ વેઠે છે. આ ઈસ્લામ ધર્મની જ વિશિષ્ટતા છે અન્ય વિચારસરણી અને ધર્મોના માનનારાઓ (માતાની) આટલી બધી મહાનતા અને આદરનો સ્વીકાર કરતાં નથી.

સ્ત્રીને માતા તરીકે જે હકો ઈસ્લામે આપ્યાં છે તેની પશ્ચિમનું જગત કલ્પના પણ નથી કરી શકતું. ત્યાં તો બાળક કાયદાની જોગવાઈ પ્રમાણે પુષ્ટવયનો થઈ જાય છે ત્યારે ઘર (એટલે કે માત-પિતા)નો ત્યાગ કરીને ચાલ્યો જાય છે અને માત-પિતાથી સ્વતંત્ર થઈ જવાનું વિચારતો થઈ જાય છે. આવો વ્યવહાર કુટુંબના વાતાવરણને લાગાણીહીન અને પ્રેમ વગરના વાતાવરણમાં પરિવર્તિત કરી દે છે અને વરસો સુધી સંતાનો પોતાના માત-પિતાને જોવા-મળવા પણ આવતાં નથી અને સરકાર પણ આવા માત-પિતાને વૃદ્ધાશ્રમમાં મોકલી દેવા માટે બાધ્ય થઈ જાય છે.

ખુબ જ દુઃખ સાથે નોંધવું પડે છે કે અન્યોના આંધળા અનુકરણે હવે ઈસ્લામી સમાજમાં પણ આ પરિસ્થિતિનું નિર્માણ કર્યું છે. માત-પિતા ઘરનું અજવાણું હોવા જોઈએ તેને બદલે તેમને ઘરથી અલિમ અને દૂર કરવામાં આવી રહ્યાં છે અને તેમને વૃદ્ધાશ્રમમાં મોકલવાની શરૂઆત પણ થઈ ગઈ છે.

કુરાને મજુદે આ ભૂંડી સંસ્કૃતિને રદીયો આપી દીધો છે અને મા-બાપના હકોની જળવણીની ખુબ જ તાકીદપૂર્વકની આજ્ઞા આપી છે. એટલે સુધી પોતાની ઈબાદતની સાથે જ મા-બાપ સાથે મહેરબાની, ઉપકાર, સદ્વ્યવહાર અને નેકી કરવાની આજ્ઞા આપી છે એટલે કે અલ્લાહની ઈબાદત પછી તરત જ મા-બાપના હકોની જળવણીની આજ્ઞા આપવામાં આવી છે.

દીમામ સાંકિદરાજી ગ્રાહબાળાનું

બાર્ષિક

કુલ્લે રાવન્દી અને ઈજને શાહેર આશોબે હૃત્શામ બિન હકમથી રિવાયત કરી છે કે જબલ પ્રદેશનો એક વ્યક્તિ કે જે દીમામ સાંકિક અ.સ.ના મિત્રો પેકી હતો તે દર વરસે હજના સમયે હિન્ડુનાના મણવા મદીના આવતો ત્યારે દીમામ અ.સ. તેને પોતાના એક મકાનમાં ઉતારો આપતાં હતાં અને ઘણાં પ્રેમને કારણે તે લાંબા સમય સુધી દીમામ અ.સ.ની સેવામાં રોકાતો હતો.

એક વખત મદીનામાં આવ્યો તો હજ ઉપર જતાં પહેલાં ૧૦ હજાર દિરહમ દીમામ અ.સ.ની સેવામાં મુક્યાં અને કહ્યું કે આ રકમમાંથી તેના માટે એક ઘર ખરીદી લેજો. તેથી હવે પછી જ્યારે પણ તે મદીનામાં આવે તો હિન્ડુનાના અ.સ.ને તકલીફ ન પડે.

હજથી પરત આવીને તે હિન્ડુનાના અ.સ.ની સેવામાં હાજર થયો અને પુછ્યું આપે મારા માટે મકાન ખરીદયું છે?

હિન્ડુનાના અ.સ. એ ફરમાવ્યું છા, અને એક કાગળ તેને આપીને કહ્યું કે આ તે મકાનનો દસ્તાવેજ છે. જ્યારે તેણે તે કાગળનું લખાણ વાચ્યું તો જોયું કે તેમાં લખેલું હતું:

“બિસ્મિલા-હિર્રહીમ! આ એ મકાનનો દસ્તાવેજ છે જે

જાઅફર બિન મુહમ્મદ (અ.સ.) એ ફ્લાણાં બિન ફ્લાણાં જબલી માટે ખરીદયું છે. તે મકાન જશતુલ ફિરદૌસ (સ્વર્ગ)માં છે. તેની ચતુર્સરીમાં આ પ્રમાણે છે:

એક સીમા હિન્દુસ્તાન રસૂલે અકરમ સ. અ. વ. ના મકાનને લાગીને અને બીજુ સીમા અમીરુલ મોઅમેનીન અ. સ. ના ઘરને લાગીને છે જ્યારે બીજુ સીમા હસાન બિન અલીના ઘરને અને ચોથી સીમા હુસૈન બિન અલીના ઘરને લાગીને છે.”

જ્યારે તેણે આ વાચ્યું ત્યારે કહ્યું: “હું આપના ઉપર ન્યોછાવર થાઉં! હું આ સ્વીકારું છું.”

હિન્દુસ્તાન અ. સ. એ ફરમાવ્યું: “મેં આ મકાનની રકમ ઈમામ હસાન અ. સ. અને ઈમામ હુસૈન અ. સ. ના વંશજોમાં વહેચી દીધી છે.”

જ્યારે તે વ્યક્તિના અંતિમ દિવસો આવ્યાં અને મૃત્યુ શૈયા ઉપર આવી ગયો ત્યારે તેણે પોતાના કુટુંબ-કલીલાને એકગ્ર કરીને તેમને સમ આપીને કહ્યું: “મને દફનાવતી વખતે આ કાગળ મારી કબરમાં મૂકી દેજો.”

તેમણે એવું જ કર્યું. બીજા દિવસે જ્યારે તેઓ તેની કબર પર ગયાં ત્યારે જોયું કે તે કાગળ કબર ઉપર પડયો છે અને તેમાં લખેલું છે કે: “ખુદાના સમ! જાઅફર બિન મુહમ્મદ (અ.સ.)એ મને જે કહ્યું હતું અને જે લખીને આપ્યું હતું તે પ્રમાણે જ થયું છે. (એટલે કે મને સ્વર્ગમાં ઘર મળી ગયું છે.)” (મનાકિબે ધર્મને શાહેર આશોભ, પાન નં ૨૩૨)

હિન્દુ સુલૈમાન અ.સ.ની કુચા

"رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَ

"أَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ"

"રૂજે અવજેઅની અન-આશકુરા નેઅમતેક-લ્લતી અલૈથ્યા વ અલા વાલેટૈથ્યા વ
અન-અઅમલા સાલેહન તરફાહો વ અદભિલની બેરહમતેકા ફી-
એબાટેકસસાલેહીન" (સૂરાએ નમ્લ, આયત ૧૮)

ખુદાએ જનાબ સુલૈમાન અ.સ.ને એક અદ્વિતીય શાસન (હુક્કુમત)
આખ્યું હતું અને તેનો ધ્યેય લોકોને એકેશ્વરવાદ (તવહીદ) અને
અલ્લાહના લક્ષ્યની બાબતે આમંત્રિત કરવાનો હતો. સઘળ પ્રાણીઓ
અને પક્ષીઓ આપના તાબે અને આજ્ઞાંકિત હતાં. અલ્લાહે આપ
અ.સ.ને સમગ્ર સજ્વવોની બોલી (વાણી)નું જ્ઞાન પણ આખ્યું હતું. આ
બાબતને હિન્દુ સુલૈમાન પોતે પણ અલ્લાહની સ્પષ્ટ દચા-કૃપા
લેખતાં હતાં.

એક દિવસ હિન્દુ સુલૈમાન અ.સ. પોતાના મનુષ્યો, જિન અને
પ્રાણીઓ - પક્ષીઓથી રચાએલા મહાન સૈન્યને લઈને "વાદીયે નમ્લ"
(કીડીઓના પ્રદેશ)માં આવ્યાં. ત્યારે એક કીડીઓ બીજુ કીડીઓને
સાવધાન કરતાં કહ્યું કે:

“હે કીડીઓ! તમો સઘળાં પોતપોતાના દરમાં ચાલ્યાં જવ નહીં તો સુલેમાન અ.સ. અને તેમનું સૈન્ય તમને કચડી નાંખીને નાશ કરી દેશો અને તેમને તો આની જણા સુધ્યાં નહીં થાય.”

જેથી સુલેમાન અ.સ. પર સ્મિત કરી કહેવા લાગ્યાં: “રદ્દે અવગ્નેઅની અન-અશકુરા નેઅમતેક-લ્લતી અલેખ્યા વ અલા વાલેટૈખ્યા વ અન-અઅમલા સાલેહન તરફાહો વ અદભિલની બેરહુમતેક ફી-એબાદેકસ્સાલેહીન” અર્થાતઃ હે મારા પરવરદિગાર! જે નેઅમતો તેં મારા ઉપર અને મારા મા-બાપ ઉપર ઉતારી છે તેનો ઉપકાર માનવા મને પ્રેરણાં આપ અને (એવું પણ કર કે) હું કોઈ એવું સત્કાર્ય કરું જે તું પસંદ કરે અને તારી દયાથી મને તારા સદાચારી બંદાઓમાં દાખલ કરી લે.

મહત્વની વાત એ છે કે આ આયતે કરીમાથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે કીડીઓ પાસે પણ બુધ્ય અને હોશિયારી છે અને કીડીઓમાં પણ વ્યવસ્થાશક્તિ અને સૈન્યના સરદારનું જ્ઞાન છે પરંતુ આ જ્ઞાન એટલું સચોટ નથી કે સુલેમાન અ.સ. સાથે એવા કોઈ કાર્યને જોડી દેવું જોઈએ નહીં કે ખુદાના નબીના મહાન મોભાને લાયક ન હોય અને એ પણ શક્ય છે કે આ વાત સૈન્ય માટે કહેવામાં આવી હતી. કેમકે નબી અ.સ. માઅસૂમ હોય તેથી તેમના સાથીઓ (અસ્હાબ) પણ કોઈ પણ જાતના એબ વગારના છે તેવું પ્રસ્થાપિત થઈ જતું નથી.

જનાબ સુલેમાન અ.સ. એ ખુદાનો પાડ માનીને એ વાત સ્પષ્ટ કરી દીધી કે સામર્થ્યનો અર્થ એવો નથી કે પ્રજા તેની બીકને કારણે દરોમાં પેસી જય છે તે જોઈને શાસક અભિમાન કરવા લાગે પરંતુ સામર્થ્યનું સાચું પ્રદર્શન તો એ કહેવાય કે મનુષ્ય એ વાત ઉપર અલ્લાહનો પાડ માને કે તેણે મને એવી ઈજ્જત આપી છે કે સૃજિ તેને માન આપે છે.

(કુમશઃ ચાલનાર લેખમાળા)

ખાદ્ય પદાર્થો અને તેના ગુણાધમો

કુંગાળી

ઈમામ સાદિક અ.સ. એ ફરમાવ્યું છે કે:

કુંગાળી થાક ઉતારે છે.

હાડકા મજબૂત કરે છે.

પગના સ્નાયુઓને મજબૂત અને સ્કૂર્ટિવાળા કરે છે.

શરીરની શક્તિમાં વૃધ્ઘિ કરે છે.

અને તાવને મટાડે છે.

(કાફી, ભાગ ૬, પાન નં ૩૭૪, હદ્દીસ નં ૨)

લીલી કુંગાળી

ઈમામ સાદિક અ.સ.ને લીલી કુંગાળી ખાવાની બાબતે પુછવામાં આવ્યું ત્યારે આપે ફરમાવ્યું કે તેને ખાવાનું રાખો કેમકે તેના ચાર ફાયદા છે:

૧. મોઢાને સુગંધિત કરે છે.

૨. શરીરમાંથી વાયુને કાઢે છે.

૩. હરસ-મસાનો નાશ કરે છે.

૪. જો કોઈ લીલી કુંગાળી સતત ખાતો રહે તો તેને કોઠ થતો નથી.

(કાફી, ભાગ ૬, પાન નં ૩૬૫, હદ્દીસ નં ૫)

જુઓ અને ચિત્ર બનાવો

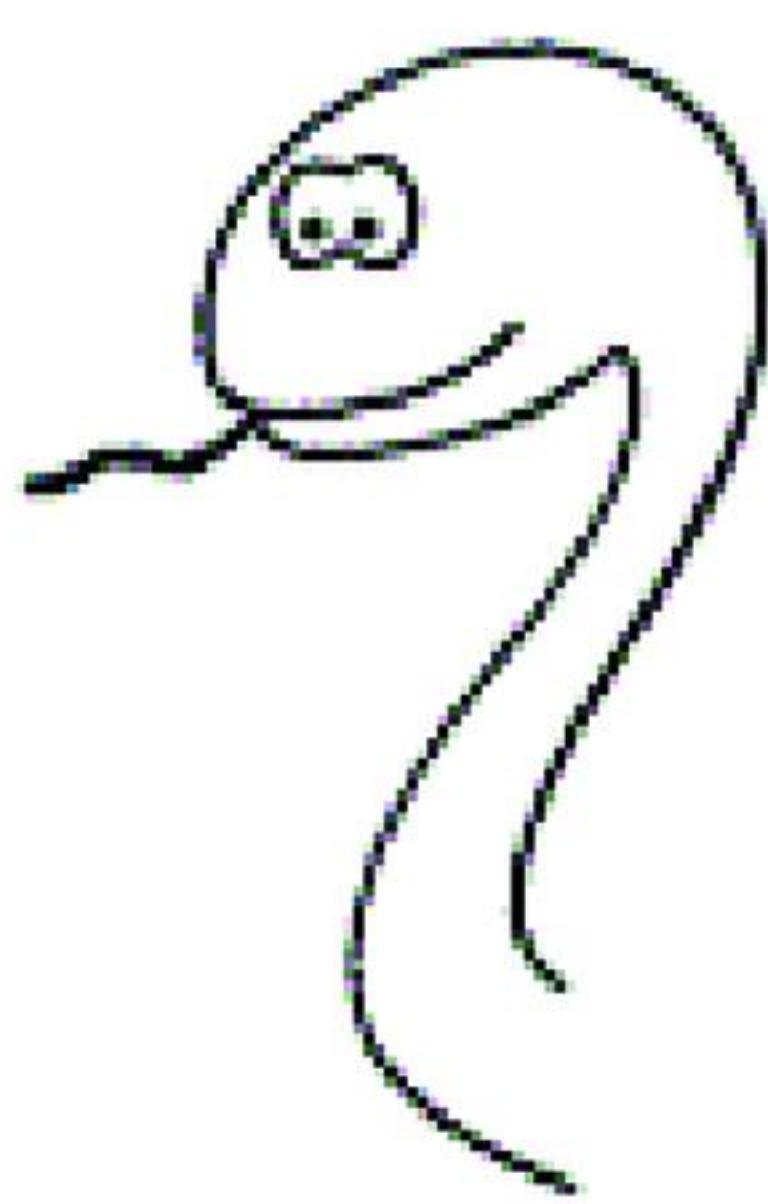
STEP 1

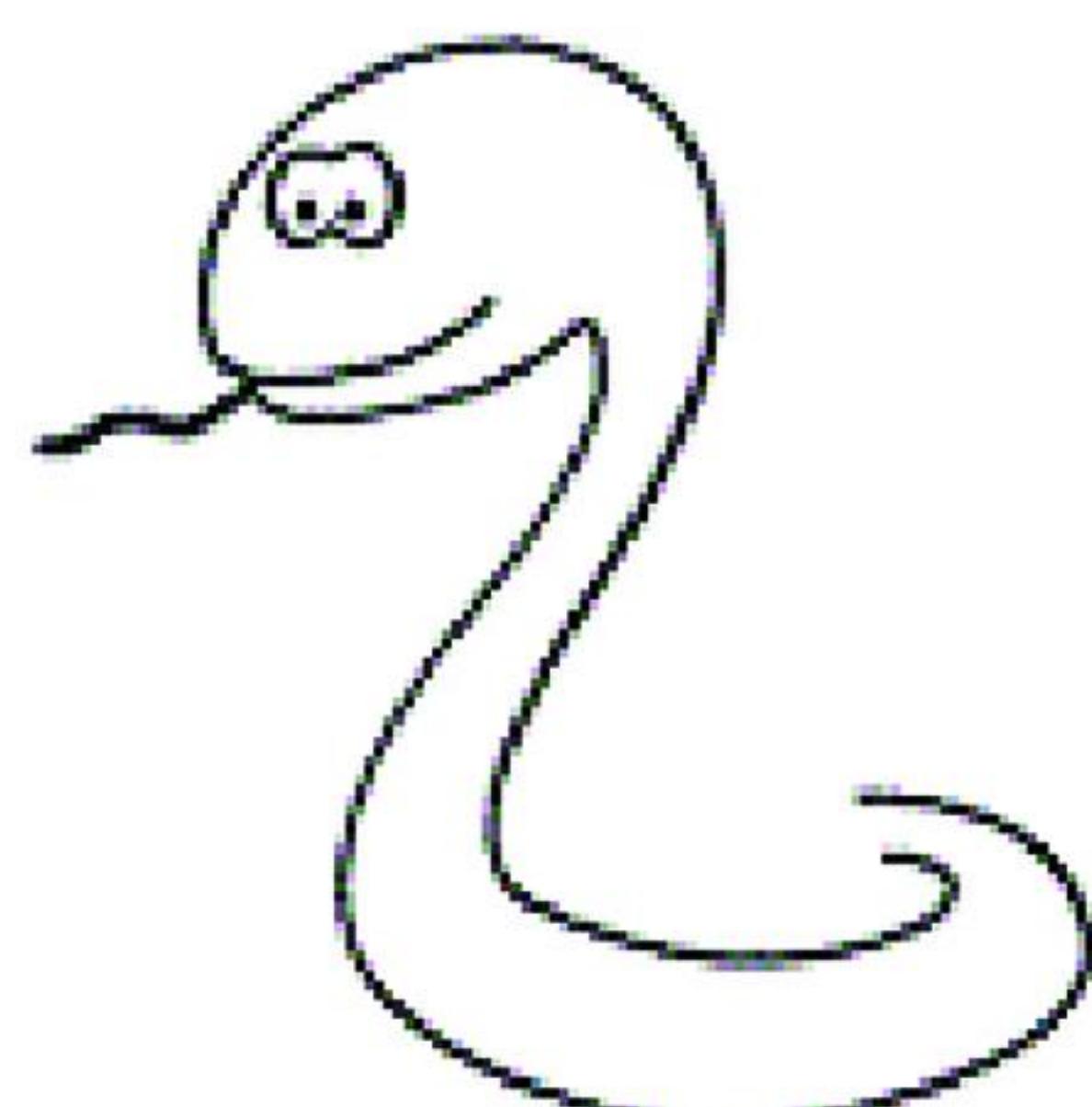
STEP 2

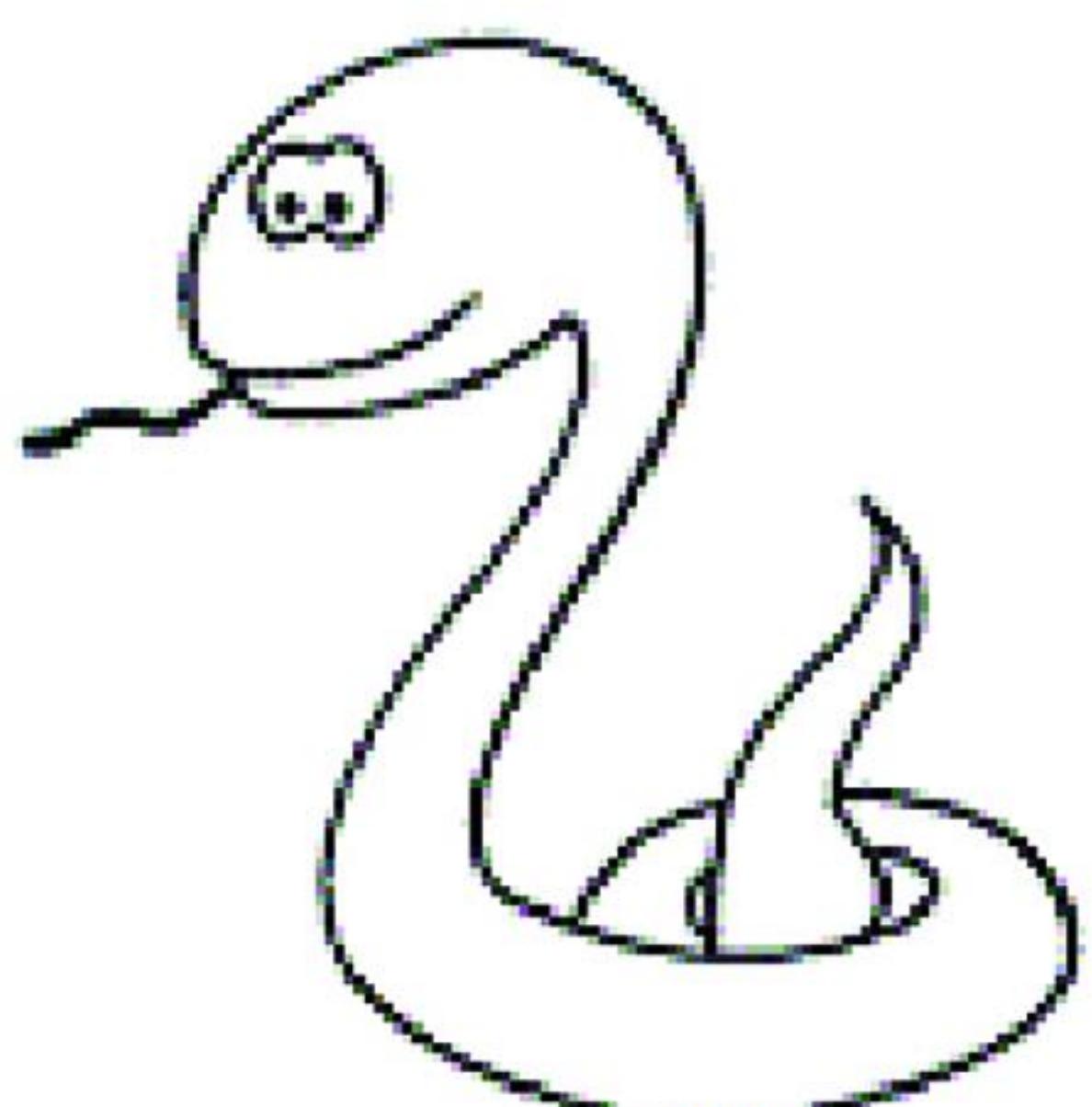
STEP 3

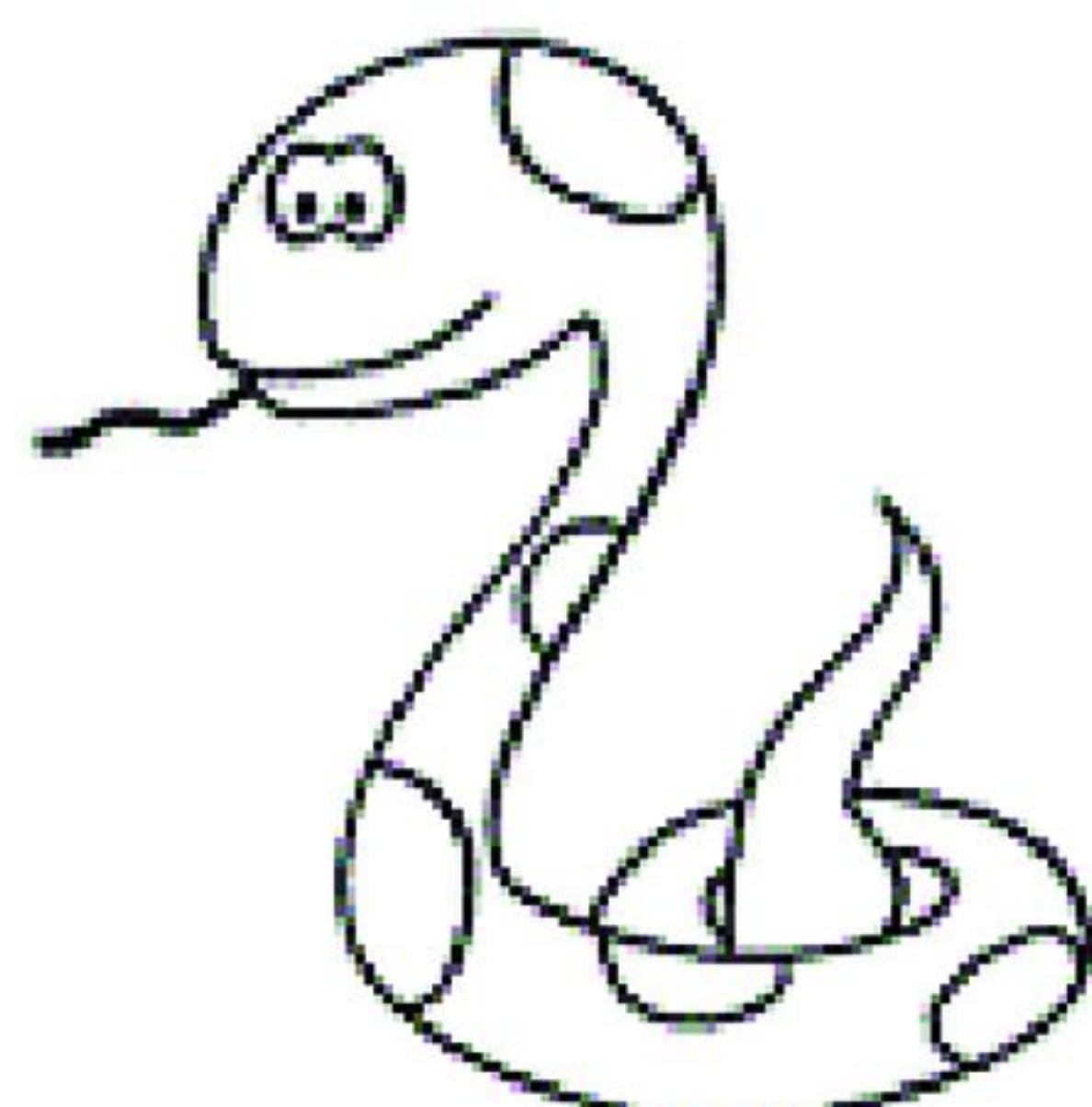
STEP 4

STEP 5

STEP 6

PUBLISH 10TH EVERY MONTH, RNI No: GUJGUJ/2015/59960

રૂ. 30

REGISTERED UNDER POSTAL REGISTRATION NO: AHD-C/51/2015-2018 VALID UP TO 31ST DECEMBER 2018

ISSUED BY THE SSPO'S AHMEDABAD CITY DIVISION, PERMITTED TO POST AT AHMEDABAD PSO ON 10TH OF EVERY MONTH

PUBLISHED FROM: HAUZA-E-ILMIYAH IMAM KHOMEINI CHARITABLE TRUST

865/866, BEHIND TASLIM SOCIETY, NEAR GOLDEN PARK, VATVA, AHMEDABAD - 382 440

ابن الطالب عبید ملک المحتول زیارت گردان

PRINTED AND PUBLISHED BY: RIZVI MOHAMED RAZA ABID HUSEIN ON BEHALF OF
HAUZA-E-ILMIYAH IMAM KHOMEINI CHARITABLE TRUST, RNI NO: GUJGUJ/2015/59960
AND PRINTED AT PRINT CARE, N.R. ESTATE, TAVDIPURA, SHAHIBAUG, AHMEDABAD-380 004
AND PUBLISHED FROM HAUZA-E-ILMIYAH IMAM KHOMEINI CHARITABLE TRUST
865/866, BEHIND TASLIM SOCIETY, NEAR GOLDEN PARK, VATVA, AHMEDABAD- 382 440
EDITOR: RIZVI MOHAMED RAZA ABID HUSEIN

